

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI.; številka 510 datum 29. 07. 2018

29. julija, goduje Sv. Marta, zavetnica gospodinj in delavk

Tisti čas je Jezus prišel v neko vas in žena z imenom Marta ga je sprejela v svojo hišo. Imela je sestro, ki ji je bilo ime Marija. Ta je sedla h Gospodovim nogam in poslušala njegove besede, Marta pa je imela s postrežbo veliko dela. Pristopila je in rekla: **»Gospod, ti ni mar, da me je sestra pustila samo streči? Reci ji vendar, naj mi pomaga!«** Gospod ji je odgovoril: **»Marta, Marta, skrbi in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno. Marija si je izvolila dobri del, ki ji ne bo odvzet.«** (Lk 10,38–42)

»Draga žena, vem, da si tudi ti zaslužiš počitnice« V naše uredništvo (op. p.: *Iskreni.net*) je priromalo pisemce, ki ga je slovenski oče napisal svoji ženi in ji z njim pripravil čisto posebno presenečenje. Ana in Marko (*imeni sta spremenjeni*) sta starša dveh majhnih otrok, čez nekaj mesecev pa se jim bo pridružil novi družinski član. Čeprav uživata v starševstvu, je Marko opazil, da je Ana utrujena in ob obilici dela ne uspe odklopiti. Zato ji je poslal spodnje pisemce.

Draga žena! Vem, da si tudi ti zaslužiš počitnice. Čeprav smo se ravno vmili z dopusta, to ob dveh (skoraj treh) majhnih otrocih zate ni bil ravno oddih. Verjetno bo minilo še nekaj let, preden bova lahko zares počivala :) Ampak do takrat bi rad, da imaš tudi ti vsaj en dan zase, mini počitnice. Zato bom imel v soboto jaz otroke. Ti pa si privošči dolg spanec, izlet s prijateljicami, sprehod ali pa samo počitek s knjigo v roki. Ali kaj drugega prijetnega, za kar ti vedno zmanjka časa. Sama. Pogrešali te bomo, a bomo veseli, da si boš dobro odpočila in si napolnila baterije.

Enkrat v kratkem pa še skupna večerja, samo midva, kaj praviš?

Hvala za vse, kar storiš zame in za vse nas! Rad te imam.

Spočita žena, srečen dom ... Lahko še kaj dodamo? Le to, da Bogu hvala za pozorne može, ki dobro poskrbijo za svoje žene! Mame se razdajamo za svojo družino, pri čemer marsikdaj zanemarimo svojo potrebo po spancu, uravnoteženi prehrani, mirni molitvi, rekreaciji, odrasli družbi in sprostivti. V nekaterih obdobjih se vse naštetu zdi misija nemogoče, a z moževo pomočjo vsaj krajša obdobja za polnjenje baterij ne bi smela biti prehuda ovira. Te urice niso samo luksuz, ampak so še kako potrebne, da se mame regeneriramo in preprečimo svojo izgorelost. Pozitivne posledice občuti vsa družina. Le (kolikor toliko) spočita in zadovoljna ženska je lahko dobra žena in mama ter prijetna družba. A kako si vzeti čas zase, če imamo vedno toliko opravkov? Brez nas družina verjetno sploh ne bo zmogla! Zato je toliko bolj dragoceno, kadar mož opazi, da je žena utrujena in potrebuje predah. Možje, pošljite ženo na kratek oddih, boste videli, da se bo vrnila kot prerोजना! Mame, me pa brez slabe vesti poskrbimo zase. Šele takrat se bomo lahko v polnosti razdajale našim najbližjim! *Eva Markovič*

Pon., 30. 7. Peter Krizolog	Ob 19. uri za + Mihaela Zaveršnika
Tor., 31. 7. Ignacij Lojolski	Ob 19. uri za + Jakoba Miheliča
<i>MOLITVENI NAMEN papeža FRANČIŠKA</i>	<i>Da bi ekonomske in politične odločitve varovale družine kot zaklad človeštva.</i>
Sre., 1. 8. Alfonz Ligvorij	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet., 2. 8. Evzebij	<i>Porcijunkola - prvi četrtek</i> - ob 19. uri za + Marijana Vogrinca, Marijo in Feliksa Vajdnerja ter vse + na Lenčejevem
Pet., 3. 8. Lidija	Prvi petek – ob 19. uri za + Ljudmilo in Ivana Buzzi
Sob., 4. 8. Janez M. Vianey	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Ned., 5. 8. 18. NEDELJA MED LETOM Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij	<p>»Daj nam danes naš vsakdanji kruh!« ... Svetopisemski prizor, nekje iz sinajske puščave, iz časa, ko je Izraelsko ljudstvo potovalo obljubljeni domovini naproti, razkriva razpoloženje med ljudmi. Nergajo nad skromno jedjo in hrepenijo po polnih loncih mesa in čebule, hrepenijo po kruhu v Egiptu. Pred njimi je zarja svobode v novi domovini, za njimi je razkošna faraonova pojedina v suženjstvu Egipta. In so mnogi, ki imajo rajši stare čase, namesto obljube svobode, ki se že izpolnjuje.</p> <p>»Kako dobro smo jedli včasih, sedaj pa stradamo« - so govorili Judje. »Kako dobro nam je šlo včasih, sedaj nam pa vsega manjka« - govorijo mnogi Slovenci in gledajo nazaj, namesto, da bi gledali naprej! (...) Pšenica je prišla pred Boga in rekla: »Gospodar sveta. Ko si me ustvaril za hrano človeku, zakaj me nisi ustvaril tako kot trto ali oljko ali hruško. Ljudje imajo toliko opravil z menoj, preden jih lahko nahranim. Ali nisi bil tu nekoliko neroden!« Stvarnik in Gospodar sveta je najprej dejal pšenici, nato človeku: »Zelo dobro je, da sem tako naredil. Tebi se ni treba bahati. Jaz sam dajem človeku življenje in moč. In človek ne more použiti enega samega koščka kruha, če ga prej ne pripravi. Za to potrebuje vodo, ogenj in pridne roke. Zato ti, pšenica, ne moreš govoriti, da ti daješ hrano človeku.« Nato je dejal še človeku: »Ne bi bilo dobro, da bi ti že zjutraj padel kruh na mizo. Zanj se moraš truditi: orješ, seješ, žanješ, melješ, mešiš in pečeš. Šele nato lahko ješ svoj kruh, kakor poje psalm: 'Kruh podpira srce človeku'«. In šla je trta mimo in vse to slišala in se Bogu pritožila:</p> <p>»Gospodar sveta, zakaj si tako naredil, da ljudje kar pridejo, mi potrgajo sadeže in pojedjo. Ostanek zmeljejo in stisnejo v preši, da izgubim svojo lepo podobo. Zakaj to dopuščaš?« In Stvarnik je trto pomiril in dejal: »Dobro je, da človek dela in se trudi, zato mu zelo prav pride, da odtrga grozd in ga zaužije. Vesel je dela svojih rok,</p>
Ob 8. uri Za + Amalijo in Aloja Ladineka	
Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Dušana Kovača ter vse + Barakarjeve	

zato poje s psalmistom: 'Vino razveseljuje srce človeku, da pusti sijati obraze bolj kakor olje'«. Ste mar zaslutili simfonično ubranost med človekom, besedo, kruhom, vinom in Bogom? Naš Odrešenik Jezus Kristus namreč ni prišel na svet filozofirat in filozofičit. Prišel nas je **povezovat, da bi nas **kot prijateljsko družbo približal Bogu**. Zanimivo – in to **s kruhom in prijateljsko besedo**. Dobro nas je našel!**

KRUH, nam je vsakdanja hrana, KRUH - kako lepo diši, KRUH - je prava božja mana; KRUH imamo radi vsi. KRUH z ljubeznijo delimo, KRUH vsem lačnim privoščimo. KRUH – veliko je bogastvo. KRUH je sreča, KRUH je mir. KRUH varnost je družine, KRUH je pesem neizpeta, KRUH – beseda, revnim vzeta, zato pregovor še velja: **»Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga!«**. Tončka Horvat, Hvalnica kruhu ...

<p>Od 5. do 8. 8. 2018 bom odsoten – zdoma!</p>	<p style="text-align: center;">Doma ne bo daritve – sv. maše! Ta čas me bo nadomeščal: g. dekan dr. Ivan Rojnik (02/887 15 07)</p>
<p>Čet., 9. 8. Terezija Benedikta od križa</p>	<p>Ob 19. uri za + Antonijo Pušnik in vse + na Vrhovskem</p>
<p>Pet., 10. 8. LOVRENC</p>	<p>Ob 19. uri za + Ljubico Martini ter starše Martini in Jager</p>
<p>Sob., 11. 8. Klara (Jasna)</p>	<p>Ob 19. uri za + Vincencija Grateja in mamó Marijo</p>
<p>Ned., 12. 8. 19. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri na Sv. Antonu za + Ludvika Žebreka in vse + Žebrekove</p> <p>Ob 10. uri »pri Mariji« LEPA NEDELJA na čast sv. Maksimilijanu Kolbeju</p>	<p>V hebejskih zapiskih je delitev vsakdanjega kruha iz nebes tudi predstavljala Božjo ljubezen. V prvem berilu Elija prejme tak blagoslov, saj mu Božji angel prinese jed, ki ga okrepča za pot. To, da dobi hrano iz nebes, je čudež, obenem pa je tudi napoved prihodnje gostije. Tisti, ki so razumeli hebrejske zapiske, so v svojih srcih pričakovali Mesija in večno gostijo, ki nas bo telesno in duhovno nasitila. Vendar žal mnogi niso razumeli Jezusa, ko je govoril, da je dolgo pričakovani kruh, ki nas bo vse nasitil, saj so bili zaslepljeni z njegovo navadnostjo. <u>Ali ni bil sin Jožefa in Marije? Ali ni živel zraven nas in pil iz našega vodnjaka?</u> Pričakovali so Mesija, ki bo imel velik politični vpliv in jim bo prinesel slavo in časti. Zdaj pa Jezus, mizarjev sin, govori, da je kruh življenja. To ni bil Mesija, ki so ga pričakovali. Mnogi so se odvrnili od njega. Danes smo pri sveti maši, dve tisočletji po tem, ko je Jezus hodil po svetu. Bog nas je zbral pri gostiji ob kruhu in vinu, hrani za telo in dušo, in nas vabi, naj vstanemo in jemo. <u>Smo pripravljene narediti tako ali so naša srca in duše zaslepljene z navadnostjo?</u> Za večino od nas je maša postala rutina v našem življenju. Jokajoči otroci ... bralci, ki jecljajo ... pridige, ki nas ne navdihujejo več ... Izgubili smo dar čudenja – izgubili smo skrivnost. Čudež obhajila ne hrani več naših src in duš, ker smo izgubili strahospoštovanje. <u>Kako ga spet pridobiti?</u> Pri tem nam</p>

... ob zakonskem jubileju ...
Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter v priprošnje za božji blagoslov in varstvo

pomaga **pričakovanje**. Ko molimo: **“Daj nam danes naš vsakdanji kruh,”** moramo verjeti, da bo naša prošnja izpolnjena. Moramo vedeti in se veseliti tega, da smo **odvisni od Boga**. **Globina te ponižnosti nam bo odprla razum, dušo in srce za Božjo ljubezen.** Naši predniki v puščavi in prvi kristjani iz apostolskih del so nam lahko vzor. Močno so hrepeneli, da bi izkusili Božjo ljubezen, verjeli so, da jih bo On nahranil. V tem tednu se potopi v pisma, pristopi k svetemu obhajilu in verjemi, da te bo nahranil. **»Vstani in jej, sicer bo pot zate predolga!**

Daj nam danes naš vsakdanji kruh ... Na vrata samostana je potrkal kmet. Vratarju je potisnil v roke lep, sveže pečen in prijetno dišeč hleb kruha in rekel: **»Brat vratar, ali veš, komu je namenjen ta hleb?«** **»Morda očetu opatu?«** je ugibal vratar. **»Ne. Tebi,«** je odvrnil kmet. **»Meni? Prav meni?«** je bratu vratarju zažarel obraz. **»Da. To pa zato, ker si vedno tako prijazen z menoj in z mojo družino. Zato sva te z ženo hotela razveseliti.«** Tudi kmet je kar žarel od veselja. Brat vratar je položil hleb na mizo in ga občudoval vse dopoldne. Naenkrat se mu je utrnilo: **»Kaj ko bi malo razveselil tudi očeta opata?«** Brž je odnesel hleb očetu opatu in ta ga je bil zares vesel. A spomnil se je, da je najstarejši pater bolan in si dejal: **»Odneseš mu bom ta čudoviti hleb kruha, da ga malo razveselim.«** A tudi tam hleb ni ostal dolgo. Bolni pater je pomislil, da bi lahko razveselil brata kuharja, in mu ga je poslal. Brat kuhar ga je dal bratu zakristanu (*da bi ga razveselil, vseveda*) in ta ga je dal najmlajšemu bratu v samostanu, ki pa ga je spet podaril naprej drugemu bratu. Na koncu se je hleb ponovno vrnil k bratu vratarju. Tako je bil krog sklenjen. To je bil res **krog veselja**.

Ne čakaj, da bo začel kdo drug. Prav ti si danes na vrsti, da deliš in začneš veselje med prijatelji. Ljubezen je edini zaklad, ki se množi, kadar se razdaja. Kadar molimo »daj nam danes naš vsakdanji kruh«, prosimo Boga, da naj nas podpira pri našem romanju skozi življenje, da bomo v puščave tega sveta zmožni prinašati Jezusovo veselje. On, ki se daje za nas, je lahko po nas tudi veselje za druge. Po: Pridi otrok moj

Še nekaj iz Slavimo Gospoda za vse voznike (*s predlogom, da sta varna vožnja in molitev k svetemu Krištofu vseeno dobri ideji!*)

- 10–40 km/h: Sveti Jožef naš čolnič vesla ...
 - 90–130 km/h: Hitite, kristjani
 - 140 km/h: Oh, prizanesi, Oče premili
 - 170–180 km/h: K tebi želim, moj Bog
- 190 km/h: Prihajam k tebi, moj Gospod
 - 200 km/h: V nebesih sem doma